

КАЗУС 2

Постъпила е искова молба от „Ловец“ ООД против Стоян Иванов и Петко Стоянов с цена на иска 6 500 лв.

Твърди, че на 10 май 2020 година двамата ответници в землището на с. Черница са убили бременна кошута без съответно разрешение за лов като са укрили месото в дома си в селото, но на следващия ден те са били арестувани.

Образувано било наказателно производство и по н.о.х.д. №306/20 по описа на съда, двамата са били признати за виновни и осъдени условно на лишаване от свобода, глоба в размер на 1000 лв, както и на основание чл.237 ал.3 от НК да заплатят солидарно в полза на държавата стойността на убитото животно в размер на 5000 лв..

Твърди се, че дружеството е претърпяло щета в размер на 6500 лв която стойност е възприета от утвърден ценоразпис за ловен туризъм за 2020 година. Твърди, че отстрела на кошута, независимо дали може да бъде квалифициран като престъпление по НК, представлява непозволено увреждане по смисъла на чл. 45 от ЗЗД и тъй като деянието е извършено от две лица същите отговарят солидарно съгласно чл 53 от ЗЗД. Излага, че съгласно чл.2 ал. 3 във връзка с чл. 34 ал.1 т.5 от З Л О Д дивечът в границите на ловното стопанство се стопанисва и е собственост на дружеството, поради което той е претърпял имуществена вреда от неправомерните действия на ответниците и следва да получи обезщетение.

Моли съда да осъди двамата ответници да заплатят солидарно на ищеца сумата от 6500 лв на основание чл. 45 във връзка с чл. 53 от ЗЗД ведно със законната лихва върху сумата от деня на увреждането до предявяване на исковата молба и всички разноски по делото.

Подаден е отговор на исковата молба от двамата ответници, които оспорват иска по основание и по размер. Твърдят, че вече са платили стойността на кошутата в наказателното производство, а освен това тя не е отстреляна на територия, стопанисвана от дружеството.

В съдебно заседание ищецът поддържа исковата си молба, оспорва твърденията на ответниците, като заявява, че заплатената сума в наказателното производство е била елемент от наказанието и то е платено в полза на държавата.

По делото като доказателства са представени присъдата по н.о.х.д. №306/20 г, ценоразпис за ловен туризъм на ищцовото дружество, заповед за обособяване на дивечовъден участък, карта на дивечовъден участък и документ за внесена ДТ.

Назначена съдебно-техническа експертиза от съда относно мястото на отстрела, която констатира, че мястото попада в територията, стопанисвана от ищеца.

ВЪПРОСИ:

1. Според правилата на родовата и местна подсъдност кой съд е компетентен да разгледа спора?/обосновете се/
2. Как се определя размерът на дължимата държавна такса?/обосновете се/
3. Колко иска са предявени, какъв е техният характер и какви са предпоставките за тяхното уважаване?
4. Каква задача бихте поставили на вещото лице с оглед твърдението на ищеца в исковата молба и оспорването в отговора на исковата молба?
5. Какво е значението на присъдата на наказателния съд досежно настоящия спор и как бихте го решили?/обосновете се/
6. Напишете примерен диспозитив на решението?
7. В какъв срок може да се подаде въззивна жалба и пред кой съд/окръжен или апелативен/ и на какви изисквания следва да отговаря?
8. Подлежи ли на касационно обжалване въззивното решение и в какъв срок и какви са изискванията към касационната жалба?

ОТГОВОРИ:

1. Предявеният иск с правно основание чл.45 от ЗЗД е с цена на иска 6500 лв. и съгласно разпоредбата на чл.104 от ГПК е родово подсъден на районен съд.

Местно подсъден, съгласно разпоредбата на чл.105 от ГПК е съда, в района на който е постоянният адрес на ответниците.

2. Съгласно разпоредбата на чл. 68 от ГПК паричната оценка на предмета на делото е цена на иска, а съгласно чл.69 ал.1 т.1 от ГПК по искове за парични вземания, какъвто е и настоящия иск- за сумата 6500 лв, държавна такса се определя по правилата на тарифа, приета от МС/чл.73 ал.3 от ГПК/.

Според действащата Тарифа за държавните такси, които с събират от съдилищата по ГПК чл.1, по исковата молба следва да се събере ДТ в размер на 4% върху цената на иска.

3.С исковата молба са предявени два иска: първи-главен с правно основание чл.45 от ЗЗД за заплащане на имуществени вреди и втори-акцесорен, с правно основание чл.84 ал.3 във връзка с чл.86 от ЗЗД за заплащане на законната лихва върху присъденото обезщетение от деня на увреждането до предявяване на иска.

Главният иск е осъдителен, и за да бъде уважен съгласно разпоредбата на чл.45 от ЗЗД ищецът следва да докаже, посредством пълно и главно доказване, че има сключен договор за предоставяне стопанисването и ползването на дивеча в дивечовъдния участък, че кошутата е убита в обхвата на територията, стопанисвана от ищеца, че са налице противоправни действия от страна на ответниците, а именно, че те са убили кошутата на 10.05.2020 г. без надлежно разрешение за извършване на лов, размера на причинената на ищеца вреда и наличие на причинно-следствена връзка между действията на ответниците и настъпилата вреда на ищеца по размер, както и наличие на солидарност по смисъла на чл.53 от ЗЗД. Вредата, съгласно чл.45 ал.2 от ЗЗД се предполага до доказване на противното, т.е. ответниците следва да докажат твърденията си, че са заплатили стойността ѝ и не носят вина за настъпилите вреди.

Акцесорният иск ще бъде уважен само в случай на уважаване на главния иск и то с начална дата от увреждането -10.05.2020 г, без наличие на покана на основание чл.84 ал.3 във връзка с чл.86 от ЗЗД, като размерът е законната лихва от деня на забавата.

4.С оглед твърденията на страните в процеса, спорен е въпросът, къде точно е убита кошутата и дали това е територия, стопанисвана от ищцовото дружество. Задачата на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза би била следната: след като се запознае с доказателствата по делото и извърши оглед на място, да посочи къде точно е убита процесната кошута и дали това е територия, стопанисвана от ищцовото дружество, както и да изготви скица на мястото, където тя е била отстреляна.

5.Съгласно разпоредбата на чл.300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца.

В случая, след като има влязла в сила присъда, гражданският съд следва да приеме за безспорно, че на датата 10.05.2020 г. двамата ответници при условията на солидарност по смисъла на чл.53 от ЗЗД носят отговорност за вредите от убитата кошута на територията, стопанисвана от ищцовото дружество, следователно са му причинили

вреда, в размер на стойността ѝ по приложения ценоразпис за ловен туризъм -6500 лв., поради което главният иск се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен. В тази връзка следва да бъде уважен и акцесорният иск, за заплащане на законната лихва върху обезщетението от деня на увреждането.

6. Примерният диспозитив на съдебното решение е следният: **ОСЪЖДА** Стоян Иванов и Петко Стоянов да заплатят солидарно на „Ловец“ООД на основание чл.45 от ЗЗД във вр. с чл.53 от ЗЗД и във връзка с чл.86 вр. с чл.84 ал.3 от ЗЗД сумата 6500 лв, представляваща обезщетение за имуществена вреда-стойност на убитото животно по ценоразпис на „Ловец“ООД за ловен туризъм 2020 г, ведно със законната лихва върху главницата от 6500 лв. до датата на предявяване на иска.

ОСЪЖДА Стоян Иванов и Петко Стоянов да заплатят солидарно на „Ловец“ООД разноските по делото.

7.Интерес от подаване на въззивна жалба имат ответниците, които могат да подадат въззивната си жалба чрез съда, постановил решението в двуседмичен срок от връчването му пред съответния окръжен съд.

Въззивната жалба следва да отговаря на следните изисквания, посочени в разпоредбите на чл.260 и чл.261 от ГПК:име и адрес на страната, която я подава, означаване на обжалваното решение, указание в какво се състои порочността му, в какво се състои искането, новооткрити и ново настъпили факти, които жалбоподателят иска да се вземат предвид при решаване на делото от въззивната инстанция, и точно посочване на причините, които са му попречили да посочи новооткритите факти, новите доказателства, които жалбоподателят иска да се съберат при разглеждане на делото във въззивната инстанция и причините, които са му попречили да ги посочи или представи, подпис на жалбоподателят, преписи от нея и от приложенията ѝ според броя на лицата, които участват в делото като насрещна страна, пълномощно, когато жалбата е подадена от пълномощник, новите писмени доказателства, посочени в жалбата и документ за внесена ДТ.

8.Въззивното съдебно решение подлежи на касационно обжалване съгласно разпоредбата на чл.280 ал.3 от ГПК, тъй като се касае за решение на въззивен съд по гражданско дело с цена на иска над 5000 лв.

Касационната жалба съгласно разпоредбата на чл.283 от ГПК се подава чрез съда, постановил въззивното решение в едномесечен срок

от връчването му на страната, като изискванията към жалбата са изложени в разпоредбата на чл.284 от ГПК, а именно: име и адрес на страната, която я подава, означаване на обжалваното решение, точно и мотивирано изложение на касационните основания, в какво се състои искането, подпис на жалбоподателят. Касационната жалба се приподписва от адвокат или юрисконсулт, освен когато жалбоподателят ли неговият представител има юридическа правоспособност, като към жалбата се прилага пълномощно за приподписването или удостоверение за юридическа правоспособност. Към жалбата следва да се приложат и изложение на основанията за допускане на касационно ожалване по чл.280 ал.1, преписи от нея и от приложенията ѝ според броя на лицата, които участват в делото като насрещна страна и документ за внесена такса.